

АУТОНОМНИ ЖЕНСКИ ЦЕНТАР

II Предлози амандмана на Закон о спречавању насиља у породици

Члан 1

Предлажемо брисање ст. 3.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

У вези става 3, чије брисање предлажемо, не видимо ни један разлог због кога се овај закон не би примењивао и на малолетна лица која учине насиље у породици, посебно када је у питању координација служби у спречавању и заштити жртава. Таква пракса институција већ постоји у неким општинама у Србији.

Оно што је у ствари била намера предлагача и што је требало да пропише у чл. 16 Предлога овог Закона је да се хитне мере не могу изрећи малолетним лицима.

Члан 4

Предлажемо измену ст. 1 тач. 7 тако да гласи *сексуално узнемиравање*.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Ова измена је у складу са предложеним амандманима Аутономног женског центра на чл. 15 Закона о изменама и допунама КЗ.

Члан 13

Сматрамо да је потребно изменити цео члан како следи:

Полицијски службеници дужни су да одмах обавесте надлежног полицијског службеника о сваком *пријављеном догађају* насиља у породици *или сумњи на* непосредну опасност од *насиља*, без обзира како су за то сазнали. *По налогу* надлежног полицијског службеника *или заменика тужиоца*, дужни су да доведу могућег учиниоца у полицијску станицу.

Задржавање *могућег учиниоца* у полицијској станици ради *доношења одлуке о изрицању или не изрицању хитне мере заштите од стране надлежног* полицијског службеника може трајати најдуже осам часова.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Сматрамо да је неопходно изменити став 1 из разлога што решење предвиђено предлогом Закона даје већа овлашћења полицијским службеницима полицијске патроле да одлуче да

ли ће могућег учиниоца довести у полицијску станицу, него специјализованом полицијском службенику или специјализованом тужиоцу.

Сматрамо да став 2 није прецизно одредио на шта се односи задржавање од најдуже осам часова, те је у том смислу предложена измена.

Члан 14

Сматрамо да треба изменити став 1 тако да гласи:

Надлежни полицијски службеник *је дужан* да могућем учиниоцу који је доведен у полицијску станицу пружи прилику да се изјасни о свим битним чињеницама, да прикупи потребна обавештења од других полицијских службеника, одмах процени ризик непосредне опасности од насиља у породици (у даљем тексту: процена ризика) и да, под условима одређеним овим законом (члан 16. став 1), изрекне хитну меру за спречавање насиља у породици (у даљем тексту: хитна мера).

Сматрамо да треба брисати предложени став 2 и уместо њега унети нови став који гласи:

Надлежни полицијски службеник хитну меру може донети и без довођења могућег учиниоца у полицијску станицу, уколико се налази на месту где је догађај пријављен или уколико се могући учинилац противи довођењу у полицијску станицу.

Сматрамо да став 3 треба изменити тако да гласи:

Надлежни полицијски службеник је дужан, да о пријављеном догађају одмах обавести стручног радника центра за социјални рад, како би стручни радник предузео мере из своје надлежности.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Измена става 1 је у складу са предложеном изменом члана 7, с тим да предлажемо да уместо речи "мора" стоји реч "је дужан".

Сматрамо да предложени став 2 чије брисање смо тражили само понавља већ раније написано, а да су остале нерегулисане ситуације које се могу догодити у пракси да могући учинилац одбија долазак. Стога сматрамо да би било неопходно прописати да специјализовани полицијски службеник може да изађе на место догађаја, у ком случају би имао овлашћење да и без довођења могућег учиниоца у полицијску станицу изрекне хитну меру.

Сматрамо да предложена формулација става 3 не одговара одговорностима које стручни радник органа старатељства има у складу са Законом о социјалној заштити, те је стога предложена оваква формулација овог става.

Члан 15.

Сматрамо да треба изменити став 1, и унети нове ставове 2 и 3 како следи:

Ризик од понављања насиља се процењује на основу свих доступних информација о пријављеном догађају.

Процену ризика је потребно обавити што пре након пријема пријаве о догађају насиља у породици и потребно ју је обавити након сваке нове пријаве насиља у породици.

Сваки државни орган у коме се именују особе које су специјализоване за поступање у случајевима насиља у породици, дужни су да процене ризик у складу са Општим и посебним протоколима за поступање.

Сматрамо да постојећи став 2 треба да постане став 4, а да постојећи став 3 треба да постане став 5 који гласи:

Надлежни полицијски службеник одмах доставља сва доступна обавештења о пријављеном догађају насиља у породици или сумњи на непосредну опасност од насиља и процену ризика заменику јавног тужиоца који поступа на подручју на коме се налази пребивалиште, односно боравиште жртве, и стручном раднику центра за социјални рад.

Сматрамо да постојећи став 4 треба брисати.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Изменом става 1 и увођењем нових ставова 2 и 3, сматрамо да је потребно прецизније дефинисати начин на који се процена ризика врши. Такође, предлагач је у садашњем ставу 2 навео да ће се при процени ризика нарочито водити рачуна о одређеним околностима, а да није навео шта су околности пре ових које су наведене ставом 2.

Такође сматрамо да је специјализовани полицијски службеник дужан да о свим прикупљеним информацијама о догађају одмах проследи специјализованом јавном тужиоцу и стручном раднику органа старатељства, те је сходно томе предложена измена постојећег става 3.

Члан 16.

Предлажемо да се ставови 1 и 2 измене и да гласе:

Ако установи непосредну опасност од насиља у породици, а заменик тужиоца не наложи мере у складу са Законом о кривичном поступку, надлежни полицијски службеник доноси наређење којим изриче хитну меру учиниоцу (члан 14. став 1).

Хитне мере су: мера привременог удаљења из стана и мера привремене забране контактирања и приласка жртви насиља.

Предлажемо нови став 3 који би гласио:

Хитне мере не могу бити изречене малолетном лицу.

Предлажемо да постојећи став 4 постане став 5 и да гласи:

Наређење садржи: назив органа који је доноси, податке о лицу коме се изриче хитна мера, податке о лицу или лицима у односу на које се изриче мера, врсту хитне мере која се изриче и њено трајање, дан и сат изрицања хитне мере, обавезу лица коме је изречена хитна мера да се по њеном истеку јави полицијском службенику који је изрекао и последице пропуштања овог јављања, као и запређене санкције у случају кршења мере.

Предлажемо нови став 6 који би гласио:

Уколико је изречена мера привременог удаљења из стана, у наређењу се констатује да су од лица коме се изриче мера узети кључеви од стана који ће бити враћени након истека мере, да је лицу омогућено да узме своје личне ствари и да је лице обавештено о могућностима привременог смештаја уколико нема где да борави током трајања мере.

Предлажемо да постојећи став 5 постане став 7.

Предлажемо нови став 8 који би гласио:

Уколико лице коме је изречена мера привременог удаљења из стана одбија да преда кључеве од стана, то ће се сматрати кршењем мере из чл. 35. ст. 1 овог закона.

Предлажемо да постојећи став 6 постане став 9 и да гласи:

Надлежни полицијски службеник доставља наређење, одмах после њеног уручења, заменику јавног тужиоца и стручном раднику центра за социјални рад који поступају на подручју на коме се налази пребивалиште, односно боравиште жртве и групи за координацију и сарадњу.

Предлажемо нови став 10 који би гласио:

Надлежни полицијски службеник је дужан да о изреченој мери одмах обавести жртву насиља, омогући јој да добије копију наређења и предочи јој број телефона на који ће моћи да без одлагања пријави свако кршење мере од стране лица коме је хитна мера изречена.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Сматрамо да је овај члан од суштинске важности за примену овог закона алига је предлагач оставио недореченог и није предвидео решење за ситуације са којима ће се суочавати специјализовани полицијски службеник.

Прво је ставом 1 важно истаћи да ће специјализовани полицијски службеник разматрати изрицање ове мере у ситуацијама у којима специјализовани заменик јавног тужиоца не буде применио мере у складу са Закоником о кривичном поступку. То значи да ће се мере изрицати онда када нема или још увек нема елемената за кривично гоњење, а процена ризика указује да ће се насиље поновити.

Измене става 2 су више термилошке, а додат је став 3 који јасно прописује да се хитне мере не могу изрећи малолетним лицима.

Сматрамо да у постојећем ставу 4 треба додати и да наредба мора да садржи податке о лицу или лицима у односу на које се доноси мера, као и последице пропуштања или кршења мере од стране могућег учиниоца. Уколико ови подаци не би били садржани у наредби, сматрамо да наредба не би била извршива.

Предлог за нови став 6 је настао из потребе да се детаљније пропише процедура код изрицања мере удаљења из стана, у којој је наглашено да је специјализовани полицијски службеник дужан да лицу у односу на кога је мера изречена узме кључеве од стана, омогући му да узме своје личне ствари и предочи му могућности јефтиног смештаја.

Предлог за нови став 8 регулише ситуацију која може да се јави у пракси да лице коме је изречена мера удаљења из стана одбија да преда кључеве.

Изменама постојећег става 6 прецизније је уређено да је специјализовани полицијски службеник дужан да меру достави специјализованом заменику јавног тужиоца и специјализованом стручном раднику органа старатељства.

Предлог за нови став 10 је настао као потреба да се још један пропуст предлагача регулише тако да се избегне свака могућност да могући учинилац настави да чини насиље. Ако овим чланом предлога закона жртва није обавештена о мери, на који начин ће обавестити надлежне органе о кршењу те мере.

Члан 16а

Сматрамо да треба додати нови члан који би гласио **Поступање у случају неизрицања хитне мере** и који би гласио:

У случају да надлежни полицијски службеник одлучи да нема основа за изрицање наредбе о хитној мери, дужан је да о својој одлуци обавести заменика јавног тужиоца, стручног радника центра за социјални рад који поступају на подручју на коме се налази пребивалиште, односно боравиште жртве, групу за координацију и сарадњу, могућег учиниоца и жртву.

Уколико надлежни полицијски службеник не изрекне хитну меру, заменик јавног тужиоца може да му нареди да након прикупљања додатних обавештења и доказа, поново процени ризик и размотри да ли су испуњени услови за изрицање хитне мере.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Сматрамо да је предлагач пропустио да регулише на који начин поступа полицијски службеник у ситуацији када сматра да нема основа за изрицање хитне мере, што је предмет става 1 овог члана.

Предложен став 2 даје овлашћење јавном тужиоцу, да по његовој наредби, полицијски службеник поново размотри случај.

Члан 18.

Предложено измене става 2 и 3, додавање нових ставова 4, 5 и 6, и брисање садашњег става 4, тако да ови ставови сада гласе:

Суд ће донети Решење о продужавању хитне мере, у року од 24 сата од сата пријема предлога, без одржавања рочишта, на основу доказа који су приложени уз предлог.

Уколико на основу приложених доказа суд буде сматрао да нема основа за продужење мере, Решењем ће одбити предлог као неоснован.

Суд је дужан да решење одмах по доношењу достави надлежном полицијском службенику, који је дужан да Решење уручи могућем учиниоцу у складу са ст. 4 чл. 16 овог закона и потврду о уручењу достави суду.

Уколико се могући учинилац лично не јави надлежном полицијском службенику у складу са чл. 16 ст. 4 овог Закона, сматраће се да му је Решење уредно уручено, о чему ће надлежани полицијски службеник сачинити забелешку.

Суд је дужан да решење одмах по доношењу достави заменику јавног тужиоца, који је дужан да копију решења достави стручном раднику центра за социјални рад, групи за координацију и сарадњу и жртви.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Сматрамо да је код поступања суда предлагач у ставовима 2 и 3 изоставио да прецизира врсту судске одлуке којом се продужава хитна мера или одбија предлог као неоснован.

Предложеним ставом 4 предвиђен је начин на који се та продужена хитна мера доставља могућем учиниоцу, док је ставом 5 предвиђено решење за ситуацију ако се могући учинилац није одазвао надлежном полицијском службенику.

Сматрамо да је неопходно уредити доставу Решења суда свих учесницима у поступку, међу које спада и жртва.

Члан 19.

Сматрамо да у ставу 1 треба брисати речи Виши јавни тужилац.

Сматрамо да у ставу 6, испред речи парнични, треба додати ван, тако да став сада гласи:

На поступак одлучивања о продужавању хитне мере сходно се примењује закон којим се уређује *ванпарнични* поступак, ако овим законом није другачије одређено.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не видимо разлог због чега је предлагач дао Више јавном тужиоцу могућност да се жали на одлуку суда о продужењу хитне мере коју је тражио основни јавни тужилац.

Ставом 6 је прописан цео поступак за продужење хитне мере који поступак више личи на ванпарнични него на парнични поступак. Нема рочишта, уручења, одлука се доноси само на основу предлога и доказа уз предлог, и уколико би овакво решење остало, сматрамо да ће довести до многих проблема у пракси.

Члан 20.

Сматрамо да треба брисати ставове 3 и 4 предлога Закона.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Садржај става 3 је предложен да буде део члана 16.

Став 4 је преписан из Породичног закона, али таква одредба неће имати своју примену по овом закону због тога што ће се хитне мере издавати у ситуацијама у којима није одређено задржавање или притвор.

Члан 31.

Сматрамо да члан 31 треба изменити у великом броју тако да сада гласи:

Надлежна полицијска управа води евиденције о пријављеним случајевима насиља у породици, о свим предузетим мерама из надлежности полиције, о изрицању и извршењу хитних мера и извршењу мера заштите од насиља у породици.

Евиденција полицијске управе садржи:

- 1) податке о пријављеним случајевима насиља у породици (ко пријављује догађај, учесници догађаја, датум, време, место, врсте насиља, прикупљене изјаве, околности случаја, и др.);
- 2) личне податке о пријављеном могућем учиниоцу (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип

везе/односа са лицем према којем је извршено насиље и др.) и специфична својства пријављеног лица релевантна за процену ситуације ;

3) личне податке о лицу према којем је извршено насиље (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.) и специфична својства лица према којем је извршено насиље релевантна за процену ситуације;

4) личне податке других чланова породице према којима је извршено насиље или који су сведочили/били присутни насиљу у породици (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.);

5) податке о раније предузетим мерама из надлежности полиције и раније одређеним хитним мерама и мерама заштите од насиља у породици;

6) податке о процени ризика и називе органа којима је процена ризика достављена;

7) податке о изрицању хитних мера (датум и број наређења о изрицању хитних мера, њихово трајање и време почетка њиховог трајања, према коме се мере изричу);

8) податке о продужењу и извршењу хитних мера (број и датум решења основног суда о продужењу хитних мера, њихово трајање и време почетка њиховог трајања, према коме су мере изречене, подаци о извршењу хитних мера);

9) податке о извршењу мера заштите од насиља у породици (врста мера, њихово трајање, према коме су мере изречене, подаци о извршењу мера заштите).

Основни суд води евиденцију о својим одлукама о предлозима за продужење хитних мера, о предузетим радњама и одређеним мерама заштите од насиља у породици, о предузетим радњама суда у кривичном поступку.

Евиденција основног суда садржи:

1) личне податке о лицу коме је продужена хитна мера (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са лицем према којем је извршено насиље и др.)

2) личне податке о лицу према којем је извршено насиље (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.);

3) податке о раније предузетим радњама суда у кривичном поступку;

4) податке о раније одређеним хитним мерама и мерама заштите од насиља у породици;

Евиденција основног суда о предлозима за продужење хитних мера садржи:

25) бројдатум решења којим је продужена хитна мера, врста мере, њихово трајање и време почетка трајања, према којим лицима је мера одређена;

6) број и датум решења којим је одбијен предлог да се продужи хитна мера;

7) податке о жалби против решења донетог о предлогу за продужење хитних мера;

8) податке о одлуци донетој по жалби.

Евиденција основног суда о одређеним мерама заштите од насиља у породици садржи:

1) податке о одлуци суда о одређивању мера заштите од насиља у породици (број и датум одлуке, врста мере која је одређена и њено трајање, према којим лицима је мера одређена);

3) податке о жалби на одлуку суда о одређивању мера заштите од насиља у породици;

4) податке о одлуци донетој по жалби;

5) податке о продужењу, односно престанку мера заштите од насиља у породици.

Основно јавно тужилаштво води евиденцију о пријављеним случајевима насиља у породици, свим предузетим мерама тужилаштва, о предлозима за продужење хитних мера и захтевима за одређивање мера заштите од насиља у породици.

Евиденција основног јавног тужилаштва садржи:

- 1) податке о пријављеним случајевима насиља у породици (ко пријављује догађај, учесници догађаја, датум, време, место, врсте насиља, околности случаја, и др.);
 - 2) личне податке о пријављеном могућем учиниоцу (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са лицем према којем је извршено насиље и др.) и специфична својства пријављеног лица релевантна за процену ситуације;
 - 3) личне податке о лицу према којем је извршено насиље (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.) и специфична својства лица према којем је извршено насиље релевантна за процену ситуације;
 - 4) личне податке других чланова породице према којима је извршено насиље или који су сведочили/били присутни насиљу у породици (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.);
 - 5) податке о раније предузетим мерама тужилаштва и раније одређеним хитним мерама и мерама заштите од насиља у породици;
 - 6) податке о процени ризика;
 - 7) податке о продужењу хитних мера (датум и број предлога за продужење хитних мера, врста мера, њихово трајање и време почетка трајања, према којим лицима се предлажу хитне мере, назив суда којем је предложено продужење хитних мера));
 - 8) податке о одлуци суда по предлогу јавног тужиоца (датум и број решења, врсте мера, њихово трајање и време почетка трајања, према којим лицима су продужене хитне мере, или решење о одбијању предлога као неоснованог);
 - 9) податке о жалби против решења којим је одбијен предлог да се продуже хитне мере и подаци о одлуци донетој по жалби;
 - 10) податке о подношењу тужбе за одређивање мера заштите од насиља у породици (врста мера, њихово трајање, према којим лицима се тражи мера заштите, назив суда којем је поднета тужба за мере заштите);
 - 11) податке о одлуци суда поводом тужбе за одређивање мере заштите од насиља у породици (број и датум одлуке, врста мере која је одређена и трајање мере, према којим лицима су одређене мере заштите);
 - 12) подаци о жалби на пресуду суду којом нису одређене мере заштите од насиља у породици и подаци о одлуци донетој по жалби;
- б) податке о продужењу и престанку мере заштите од насиља у породици.

Надлежни центар за социјални рад води евиденцију о пријављеним случајевима насиља у породици, свим предузетим мерама и услугама из надлежности центра за социјални рад и примени индивидуалних планова заштите и подршке жртви.

Евиденција центра за социјални рад садржи:

- 1) податке о пријављеним случајевима насиља у породици (ко пријављује догађај, учесници догађаја, датум, време, место, врсте насиља, околности случаја, и др.);
- 2) личне податке о пријављеном могућем учиниоцу (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са лицем према којем је извршено насиље и др.) и специфична својства пријављеног лица релевантна за процену ситуације;
- 3) личне податке о лицу према којем је извршено насиље (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.) и специфична својства лица према којем је извршено насиље релевантна за процену ситуације;
- 4) личне податке других чланова породице према којима је извршено насиље или који су сведочили/били присутни насиљу у породици (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.);
- 5) податке о раније предузетим мерама и услугама из надлежности центра за социјални рад и раније одређеним хитним мерама и мерама заштите од насиља у породици;
- 6) податке о индивидуалном плану заштите и подршке за све идентификоване жртве насиља у породици;
- 7) податке о планираним мерама заштите за све идентификоване жртве насиља у породици, податке о извршиоцима конкретних мера, роковима за њихово предузимање и трајање мера;
- 8) податке о планираним мерама подршке за све идентификоване жртви насиља у породици, податке о извршиоцима конкретних мера, роковима за њихово предузимање и трајање мера;
- 9) податке о плану праћења и начину процене делотворности планираних и предузетих мера.

Евиденције полицијских управа, основних судова, основних јавних тужилаштава и центара за социјални рад воде се у електронском облику и чине Централну евиденцију о случајевима насиља у породици (у даљем тексту: Централна евиденција), коју води Републичко јавно тужилаштво.

Подаци могу да се унесу у Централну евиденцију само уз коришћење одговарајућих заштићених приступних шифри.

Предлажемо да се последњи став брише.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Садржај евиденције коју је предложило Министарство правде није обухватала све податке које ГРЕВИО Комитет тражи приликом извештавања.

Члан 35

Сматрамо да члан 35 – Прекршаји треба изменити тако да се у саву 1 брише „или меру заштите од насиља у породици која му је одређена“, да се стави тачка иза речи „продужена“, тако да ст. 1 у чл. 35 гласи како је наведено:

Казном затвора до 60 дана казниће се за прекршај лице које прекрши хитну меру која му је изречена или продужена.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Као што ј је наведено у Апелу који је Аутономни женски центар доставио, усвајање овакве законодавне измене довело би до озбиљног нарушавања достигнутог нивоа права жртава на заштиту, али и до слања погрешне поруке онима који крше мере заштите (које им је суд изрекао по Породичном закону) – да ће их држава од сада блаже кажњавати. Мере заштите од насиља у породици доноси суд (у складу са одредбама Породичног закона), на период до годину дана, након спровођења доказног поступка и саслушања странака. За разлику од тога, хитне мере заштите доноси надлежни полицијски службеник на 48 сати, а продужавају се на предлог тужиоца, од стране суда, на 30 дана, без одржавања рочишта и без саслушања странака. Неприхватљиво је да мере заштите буду санкционисане истом прекршајном санкцијом као хитне мере које ће трајати само месец дана. Кршење мера заштите изречених у складу са Породичним законом сада је кривично дело, за које апсолутна застарелост наступа након 6 година. Уколико би се кршење мера заштите сматрало прекршајем, застарелост прекршајног гоњења би наступила након две године. Министарство правде није доставило статистичке податке којима би показало како је кривично гоњење за кршење мере заштите неделотворно, а како су прекршајни поступци са елементима насиља у породици делотворнији. Искуство Аутономног женског центра показује како су прекршајни поступци са елементима насиља у породици углавном застаревали. Сматрамо да би настала ненадокнадива штета када би након 11 година примене става 5 члана 194 Кривичног законика, исти сада био брисан.

Нови члан 35а – Дисциплинска одговорност

Сматрамо да је потребно додати нови члан 35а – Дисциплинска одговорност, који треба да гласи:

Сматраће се да је учинио тежу повреду радне обавезе ко не поступи у складу са одредбама овог закона.

Дисциплински поступци водиће се у складу са правилницима о раду сваког државног органа и организације која има надлежност за поступање у складу са овим законом.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Прелогом закона предвиђена је прекршајна казна у члану 35 само за „одговорно лице у државном и другом органу, организацији и установи које полицији или јавном тужиоцу неодложно не пријави свако сазнање о насиљу у породици или непосредној опасности од њега (члан 12. став 2)“. Имајући у виду да овај закон уређује читав низ поступака државних органа (нпр.

обавезу именовања и специјализоване обуке стручњака, обавезу одржавања састанака за разматрање свих пријављених случајева насиља у породици, обавезу израде индивидуалног плана заштите, обавезу вођења евиденције и уноса података у електронску централну евиденцију, и слично), без чијег спровођења није могућа примена Закона, мишљења смо да је нужно да се посебним чланом регулише питање дисциплинске одговорности, тако да се непоступање у складу са одредбама овог Закона сматра тежом повредом радне обавезе. Без овакве одредбе, Закон нема обавезујућу снагу (већина организацијских мера о сарадњи већ постоји о Општем и посебним протоколима о поступању надлежних служби, али се ове мере актуелно не примењују и нема никакве последице за то).